



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **A. P.**
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2020, č. j. X, ve věci příspěvku
na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci (dále jen „úřad práce“) z 18. 9. 2019, č. j. X. Úřad práce tímto rozhodnutím zamítl žádost žalobce o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo.
2. **Žalobce v žalobě** namítal, že mu byl přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením „ZTP“ od 1. 11. 2016 trvale, protože žalobce je osobou s těžkým funkčním postižením pohyblivosti, konkrétně s těžkým omezením funkce dvou končetin. V napadeném rozhodnutí je uvedeno, že žalobce není osobou, která má těžkou vadu nosného ústrojí. Posudek o zdravotním stavu žalobce, vypracovaný okresní správou sociálního zabezpečení, je kritikou přiložené zdravotnické dokumentace odborných lékařů. Žalobce namítal, že ho posudková lékařka nevyšetřila a k vyšetření nevyzvala.

3. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl, že Okresní správa sociálního zabezpečení Olomouc (dále jen „OSSZ“) vypracovala posudek, podle kterého žalobce není osobou, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí nebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku, poskytovaného na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému. Nejedná se o zdravotní postižení uvedené v části I. bodě 4 přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, v tehdy platném znění (dále jen „zákon č. 329/2011 Sb.“).
4. Na základě podaného odvolání žalovaný nechal vypracovat posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě (dále jen „posudková komise“). Posudková komise dospěla k závěru, že žalobce není osobou, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí, anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci podle § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. a nejedná se u něj o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písmenu a), b), d) až i), l) a m) bodu 1 části I přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. a nejde ani o mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 5 části I téže přílohy.
5. K přesvědčení žalobce, že došlo k rozporu mezi řízením o nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením a řízením o nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, žalovaný uvedl, že nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo vzniká pouze osobě s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, anebo s těžkou nebo hlubokou mentální retardací. Za těžkou mentální retardaci se považuje stav při zjištěném IQ 20 až 34, za hlubokou mentální retardaci stav při zjištěném IQ pod 20. Mentální retardace přitom musí mít charakter dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Ve zdravotnické dokumentaci žalobce nebyla doložena těžká vada nosného a pohybového ústrojí, ale ani těžká nebo hluboká mentální retardace, ani stavy na rozhraní těžké mentální retardace. Z předložených lékařských nálezů je prokazatelný ve vztahu k pohybovému ústrojí torpidní vertebrogenní algický syndrom LS páteře na podkladě těžkých degenerativních změn, artróza obou kyčelních kloubů II. stupně, artróza ramenního kloubu II. – III. stupně. Není-li pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo zjištěno zdravotní postižení přímo, a právě jen uvedené v příloze k zákonu a považované za těžkou vadu nosného a pohybového ústrojí či za těžkou nebo hlubokou mentální retardaci a stavy na rozhraní těžké mentální retardace, nelze správním úvahou či srovnáním zdravotního stavu či jiným způsobem dospět k závěru, že jsou splněny podmínky pro přiznání příspěvku. Posudkově významnou skutečností není ani odkázanost na přepravu motorovým vozidlem k lékaři nebo v rámci dalších aktivit, nemožnost používání hromadné dopravy, způsob dopravy, vzdálenost místa bydliště od místa cíle, omezená schopnost pohyblivosti či orientace, sociální a majetkové poměry a podobně. Posudkově rozhodnou skutečností není ani nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením, neboť pro vznik nároku na tento průkaz se posuzují jiná kritéria, hodnotí se schopnost pohyblivosti a orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Nárok přitom zakládá i funkčně odpovídající či srovnatelný zdravotní stav. V dané věci není předmětem posouzení zdravotního stavu a rozhodování ve věci hodnocení dopadu zdravotního postižení a míra funkčního postižení, ale zjištění existence některého ze zdravotních stavů výslovně uvedených v příloze zákona č. 329/2011 Sb. To vše žalovaný uvedl i v napadeném rozhodnutí.
6. **Žalobce v replice** shledal výklad žalovaného ve vyjádření k žalobě rozporuplným. Žalobci byl přiznán průkaz osoby zdravotně postižené označený symbolem „ZTP“ v roce 2017

s platností nad 10 let. Úřad práce zamítl v roce 2014 a 2017 žádosti žalobce o příspěvek na péči, proto žalobce podle pokynu úřadu práce podal v roce 2017 žádost o příspěvek na motorové vozidlo. Úřad práce tuto žádost zamítl.

7. Žalobce namítal, že podle vyhlášky č. 388/2011 Sb., přílohy 4 bod 2 písm. f) podstatným omezením schopnosti pohyblivosti a orientace se rozumí těžké omezení funkce dvou končetin. Správní orgány měly k posouzení zdravotního stavu 10 odborných lékařských nálezů a spisovou dokumentaci OSSZ. Úřad práce žalobci doporučil podání nové žádosti o příspěvek. Revizní lékařka Všeobecné zdravotní pojišťovny 14. 12. 2018 v rozhodnutí o odvolání uvedla, že podle opakovaného důsledného posouzení veškerých doložených lékařských zpráv se u žalobce jedná o osobu se závažným postižením pohybového aparátu, postižením horních končetin i dolních končetin s velmi omezenou schopností chůze, u něhož není při polymorbiditě předpoklad schopnosti ovládat mechanický invalidní vozík. Pojišťovna žalobci vyhověla a zamluvila repasi elektrického invalidního vozíku. Poté požádal žalobce 13. 5. 2019 úřad práce o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, protože má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí podle přílohy zákona č. 329/2011 Sb. přílohy 1 písm. f) a g). Existenci tohoto zdravotního postižení prokazují nálezy MUDr. K. z 19. 7. 2018, MUDr. M. z 12. 4. 2017 a 31. 7. 2018 a MUDr. M. Nálezy odborných lékařů se opírají o vyšetření RTG, CT a MR.
8. **Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
9. **Ze správního spisu** ve vztahu k souzené věci soud zjistil, že jeho obsah odpovídá vyjádření žalovaného.
10. **Žalovaný v napadeném rozhodnutí o odvolání** uvedl shodné skutečnosti jako ve shora citovaném vyjádření k žalobě. Žalovaný poukázal na to, že objektivní lékařské nálezy neodůvodnily hodnocení zdravotního stavu žalobce tak, že by žalobce trpěl těžkou vadou nosného nebo pohybového aparátu nebo těžkou či hlubokou mentální retardací. Ani lékařské zprávy dodané v průběhu správního řízení nepřinesly nové posudkově významné skutečnosti. Řízení o průkazu osoby zdravotně postižené se řídí jinými kritérii a nemělo na posouzení ve věci vliv.
11. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
12. Podle § 9 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. *nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.*
13. Podle § 9 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. *zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.*
14. Podle přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., části I bodu 5 *zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému, za které se považují:*

Shodu s prvopisem potvrzuje A. V.

- a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i), l) a m),
- b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.

15. Podle přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., části I bodu 1 se za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí považuje

- a) anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,
- b) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
- c) anatomická ztráta podstatných částí jedné horní a jedné dolní končetiny v předloktí a výše a v bérci a výše,
- d) funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
- e) ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,
- f) ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,
- g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,
- h) disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,
- i) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu,
- j) anatomická nebo funkční ztráta končetiny,
- k) anatomická nebo funkční ztráta obou horních končetin,
- l) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování,
- m) anatomické ztráty horních končetin na úrovni obou zápěstí a výše nebo vrozené či získané vady obou horních končetin s úplnou ztrátou základní funkce obou rukou (úchopu a přidržování) závažně narušující posturální funkce těla.

16. Při rozhodování nároku na příspěvek na pořízení motorového vozidla je zásadním a rozhodujícím důkazem posudek, který prokazuje či vylučuje těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí. Na tento posudek je podle konstantní judikatury třeba nahlížet jako na kterýkoliv jiný důkazní prostředek, neboť se sice jedná o tzv. „povinný důkaz“, nikoliv však o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Z toho důvodu není správnost posudku presumována, posudek proto podléhá hodnocení správního orgánu a nemůže být bez dalšího převzat jako pravdivý. Při rozhodování ve věci příspěvku však správní orgán neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu z 3. 2. 2010, č. j. 3 Ads 77/2009-59; či z 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104). Při hodnocení posudku je proto podle rozsudku Nejvyššího správního soudu z 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53, stěžejní, že „posudková komise MPSV je při posuzování stupně závislosti... povinna vycházet ve smyslu § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem, jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je pak třeba posuzovat požadavky na tento posudek kladené v případném soudním přezkumném řízení.“

Shodu s prvopisem potvrzuje A. V.

Nenaplnění těchto požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Posudková komise se nadto musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména těmi, které posuzovaný namítá, a své posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze 17. 4. 2014, č. j. 3 Ads 77/2013-22).

17. Žalovaný odvolání zamítl s odůvodněním, že žalobce nesplňuje podmínky nároku na poskytnutí příspěvku, tedy že u žalobce nebyla zjištěna těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí, jak se toho žalobce domáhal. Onemocnění žalobce, která jsou popsána v jeho zdravotnické dokumentaci, podle posudkové komise a žalovaného uvedeným kritériím neodpovídají.
18. Posouzení povahy zdravotního postižení z hlediska splnění podmínek nároku na dávku osobám se zdravotním postižením je věcí odborně medicínskou, k níž správní orgán ani soud nemají potřebné odborné znalosti, a proto se vždy obrací k osobám, které jimi disponují, aby se k těmto otázkám vyjádřily. Pro účely odvolacího správního řízení o přiznání takové dávky posuzuje zdravotní stav občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise, jak vyplývá z § 4 odst. 2 a § 8 odst. 1 písm. e) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí o odvolání (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“).
19. V nyní projednávané věci tak byl pro žalovaného stěžejním důkazem posudek posudkové komise z 30. 7. 2020, podle jehož závěru nebyl žalobce v rozhodné době osobou, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. U žalobce nešlo o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i) a m) bodu 1 části I přílohy k citovanému zákonu ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 5 části I téže přílohy. Při vypracování posudku vycházela posudková komise z posudkového spisu OSSZ, zdravotnické dokumentace praktického ošetřujícího lékaře a z nálezů vypsanych v posudku, včetně těch, které žalobce přiložil ve správním řízení. Posudková komise po posouzení těchto podkladů nenalezla u žalobce takové zdravotní postižení, které by splňovalo kritéria pro poskytnutí příspěvku na pořízení motorového vozidla, a po takto provedeném přezkumu potvrdila posudek OSSZ z 10. 7. 2019, na základě něhož nebyla žalobci tato dávka přiznána.
20. Posudek posudkové komise se vypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédl k veškerým zdravotním potížím žalobce a své posudkové závěry posudková komise jednoznačně a konkrétně zdůvodnila. Přitom náležitě vysvětlila, proč není možné zdravotní postižení žalobce považovat za některou z těžkých vad nosného nebo pohybového ústrojí uvedených v části I bodu 1 písm. a), b), d) až i) a m) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., ačkoliv má žalobce řadu onemocnění a jeho zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý. Rovněž tak se posudková komise dostatečně vypořádala s lékařskými zprávami a objasnila, z jakých důvodů nelze ani na základě jejich obsahu žalobci přiznat příspěvek na pořízení motorového vozidla. Na základě těchto skutečností je možné posudek posudkové komise z 30. 7. 2020 považovat za úplný, přesvědčivý a náležitě odůvodněný, takže o jeho správnosti nemá soud shodně s žalovaným žádné pochybnosti. Navíc ke stejnému posudkovému závěru dospěla i OSSZ. Ostatně, žalobce ani v žalobě netvrdil konkrétně a nepředložil žádný důkaz, že by měl některé zdravotní postižení uvedené v příslušných ustanoveních přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., ani k prokázání svých

tvrzení nenavrhl žádný relevantní důkaz. Proto je možné spolehlivě vycházet z toho, že žalobce netrpěl do jednání posudkové komise žádným onemocněním, vypsáním v bodě 15 tohoto rozsudku.

21. Za této situace se soud zabýval otázkou, zdali v posuzované věci měl být žalobci přiznán příspěvek na pořízení motorového vozidla na základě jeho zdravotních obtíží, které uvádí žalovaný ve svém rozhodnutí (s odkazem zejména na bolestivý syndrom páteře, artrózu kyčlí a diabetes mellitus) a které přitom nejsou uvedeny ve výčtu zdravotních postižení v části I bodu 1 písm. a), b), d) až i) a m) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb.
22. Podle již zmíněného § 9 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. se příspěvek na zvláštní pomůcku - pořízení motorového vozidla poskytuje též osobě, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jejíž zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pak považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než jeden rok, jak vyplývá z třetího odstavce téhož ustanovení.
23. Zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou podle § 9 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. uvedeny v příloze k tomuto zákonu.
24. Z tohoto ustanovení proto nepochybně vyplývá, že nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku pořízení motorového vozidla nemá každá osoba s těžkou poruchou nosného nebo pohybového ústrojí, která podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než rok, nýbrž jen taková osoba, která trpí zdravotním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedeným v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb. a u níž přiznání příspěvku nevylučuje zdravotní stav charakterizovaný v téže příloze.
25. Tomu odpovídá i znění části I bodu 5 písm. a) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., v němž se výslovně uvádí, že za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla se považují zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b) d) až i) a m). Jejich **výčet je přitom formulován uzavřeně** a ani ze znění § 9 zákona č. 329/2011 Sb. či jiných ustanovení jeho přílohy není možné usuzovat, že by okruh těžkých vad nosného a pohybového ústrojí, pro něž lze tuto dávku přiznat, byl stanoven pouze demonstrativně (příkladem). Podmínky nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla totiž nejsou v zákoně č. 329/2011 Sb. uvedeny slovy „zejména“, „například“ či „v dalších obdobných zdravotních postiženích“. Je tedy zřejmé, že v příloze k tomuto zákonu je obsažen taxativní výčet zdravotních postižení odůvodňujících přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla.
26. Nelze přijmout závěr, že nárok na příspěvek na pořízení motorového vozidla má podle jazykového výkladu zákona č. 329/2011 Sb. i osoba trpící nemocí stejného typu, rázu či povahy jako u zdravotních postižení uvedených v části I bodu 1 písm. a), b), d) až i) a m) přílohy k témuž zákonu.
27. Naopak, znění § 9 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. a bodu 5 písm. a) jeho přílohy výslovně stanoví, že za zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku pořízení motorového vozidla se považují jen v příloze vyjmenované nemoci.

28. Proto tato dávka nemůže být poskytnuta osobě s jinou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, i kdyby byla lékařsky diagnostikována jako těžká porucha. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, u kterého podle lékařských zpráv existují poruchy pohyblivosti neuvedené v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb., tedy neodůvodňuje přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla ani na základě nejširšího možného jazykového významu právních norem obsažených v tomto právním předpise.
29. Tuto dávku pak nelze žalobci poskytnout ani za pomoci analogie, jež je obecně myslitelná i při taxativním výčtu (srov. Melzer, F.: Metodologie nalézání práva. Úvod do právní argumentace. 2. vydání, C. H. Beck, Praha 2011, str. 249).
30. Shora vyjmenovaný okruh zdravotních postižení uvedených v části I bodu 1 písm. a), b), d) až i) a m) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. totiž obsahuje jen nejzávažnější vady nosného nebo pohybového ústrojí, takže úmyslem zákonodárce bylo poskytnutí příspěvku na pořízení motorového vozidla pouze takto nejpostiženějším osobám.
31. Skutečnost, že žalobce mezi ně nepatří, vyplývá z již zmíněného dokazování, lékařských zpráv a citovaných posudků. V uvedeném taxativním výčtu zdravotních postižení, pro která lze osobě poskytnout příspěvek na pořízení motorového vozidla, tedy nelze shledat žádnou neúplnost, nedostatek či nedokonalost právní úpravy, kterou by bylo možné označit jako mezeru v zákoně vyžadující její vyplnění za užití analogie.
32. Těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí, která odůvodňuje přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku - motorové vozidlo, je tedy výlučně vada vyjmenovaná v části 1 bodu 1 písm. a), b), d) až i) a m) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Musí se proto jednat o zdravotní postižení shodné a přirovnávání postižení jiných není přípustné. K témuž závěru ostatně dospěl také Krajský soud v Českých Budějovicích v rozsudku ze 4. 6. 2013, č. j. 2 Ad 14/2013-20, přičemž kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem z 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 55/2013-29, a Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku z 16. 6. 2016, č. j. 4 Ads 51/2016-29. Jiné zdravotní postižení, které by zakládalo nárok na požadovaný příspěvek, žalobce netvrdil, ani neprokázal.
33. Žalobní námitku, podle níž namítaná zdravotní postižení žalobce zakládají nárok na příspěvek na pořízení motorového vozidla, tedy soud neshledal důvodnou.
34. Nedůvodná je námitka, že nárok na příspěvek na vozidlo osvědčuje přiznání průkazu „ZTP“. Průkaz „ZTP“ byl žalobci přiznán na základě jiných kritérií, a to podle přílohy č. 4 (Zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace **pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením**) k vyhlášce č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, a to přiměřeně podle bodu 2 písm. f) - těžké omezení funkce dvou končetin. Toto ustanovení se nevztahuje na řízení o nároku na příspěvek na motorové vozidlo.
35. Nezákonnost napadeného rozhodnutí nezpůsobuje ani skutečnost, že posudkoví lékaři žalobce nevyšetřili. Žádný obecně závazný právní předpis nestanoví jako podmínku vydání přezkoumávaného rozhodnutí osobní vyšetření posuzované osoby. Postačuje, že zdravotnická dokumentace je úplná pro posouzení nároku na předmětný příspěvek. Ostatně, žalobce konkrétně neuvedl, co by přineslo pro posouzení věci vyšetření oproti zdravotnické dokumentaci praktického a dalších odborných ošetřujících lékařů. Neúplnost

zdravotnické dokumentace při posouzení žalobce nenamítal ve správním ani soudním řízení. Posudková komise měla k dispozici posudkový a správní spis, včetně lékařských zpráv, které žalobce zaslal úřadu práce a žalovanému ve správním řízení.

36. Soud v souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Pokud by se stav žalobce podle lékařských zpráv zhoršil a odpovídal by některému ze zákonných kritérií přiznání dávky, může podat novou žádost.
37. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily skutkový stav tak, že o něm nebyly důvodné pochybnosti, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil, a proto žalobu zamítl. Ve skutečnosti žalobce brojí spíše proti znění zákona, jehož smysl a záměr zákonodárce vysvětlil soud výše.
38. Soud v souladu s § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v něm neměl úspěch a správnímu orgánu takové právo ve věcech sociální péče nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 11. února 2021

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně

